

PO ZAVRAŠKI PLANOTI ... PRAZGODOVINSKA POT V OKOLICI GODOVIČA

16

17

Zavraško-Godoviški svet z mehko zaobljenimi griči združuje Gorenjsko, Notranjsko in Primorsko. S širokega grebena obiskovalec še zadnjič zre na bele alpske vršace, proti jugu pa svet preko Logaško-Postojnske ravnine podaja roko obsežnim dinarskim gozdovom.

Med gube mehko valujoče zakrasele planote nad Sovro, obdane s hudourniškiimi grapami, je položena rovtarska vas **Zavratec**. Umeščena je ob staro tovarno pot s Primorske v notranjost in na Gorenjsko. Obložena z rodovitno zemljo je bila primeren kraj za stalno naselitev. Oko popotnika se ustavi na tradicionalnih kmetijah z umetelno klesanimi portali in kmečkimi freskami ter se prepusti razgledom čez Predalpsko hribovje do Julijskih Alp s Triglavom, Karavank in Kamniško-Savinjskih Alp.

Pisani konglomerat

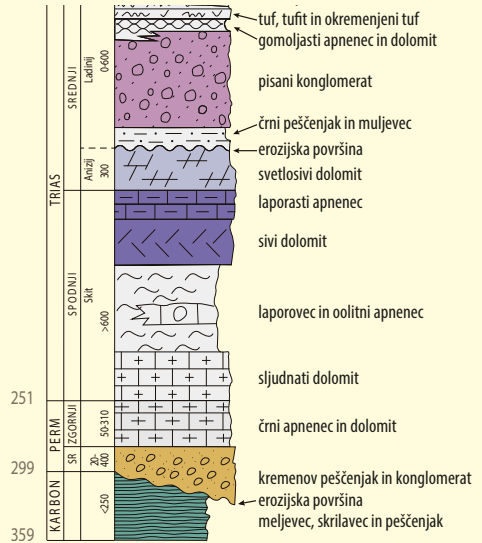
Zaradi tektonskih premikov v geološki preteklosti završko ozemlje gradijo različno stare in zanimive kamnine. Najstarejši kamnini, **črni skrilavi glinavec** iz karbona (340 mio let) in rumenkasto ter rdečkasto obarvani **kremenov konglomerat** in **peščenjak** iz srednjega perma (273–259 mio let), lahko opazujemo ob cesti z Mravljišča proti Zavrtaču. V nadaljevanju poti proti Zgornjemu Zavrtaču opazimo kamnino, sestavljeno iz različno obarvanih prodnikov. To je **pisani konglomerat**, ki se na površini pojavi ob cesti skozi Spodnji Zavrtaec in na travnikih pod njim med Idrijo in Rovtami in v številnih cestnih usekih med Kovačevim Rovtom in Dolami. Nastal je v obdobju zgornjega anizija in ladinija (244–238 mio let). Takrat je bilo naše ozemlje razrezano s številnimi močnimi prelomi. Nekateri deli površja so bili dvignjeni in nastalo je kopno. Iz teh delov so potoki in reke odnašali kamnine v obliki proda v nižje ležeče kotline, kjer je skozi dolge milijone let nastala kamnina konglomerat.

Pod konglomeratom leži starejši **sivi dolomit** iz anizija (247–244 mio let) in **plastnati, temno sivi, laporasti apnenec** skitske starosti (250–247 mio let). Kamnini opazujemo ob cesti med Zg. in Sp. Zavrtačem. Območje nad dolino Sovre gradi **svetlosivi, neplastnati, zakraseli apnenec** iz ladinija (237 mio let).

starost kamnin
v milijonih let

sistem
serija
stopnja
debelina pl. v m

Stolpec kamnin završkega ozemlja

Pod kmetijo Mravljíše se razprostira zamočvirjen travnik, kjer je botaniziral že znameniti idrijski rudniški zdravnik Joannes Antonius Scopoli. Tu je odkril posebno praprotno kačji jezik (*Ophioglossum vulgatum*). Skromna rastlinica še danes, po 250 letih, uspeva ravno tam.

Kačji jezik (*Ophioglossum vulgatum*)

16

Po Zavraški planoti

Zavratac

Izhodišče: Zavratac

Dolžina: 16,5 km

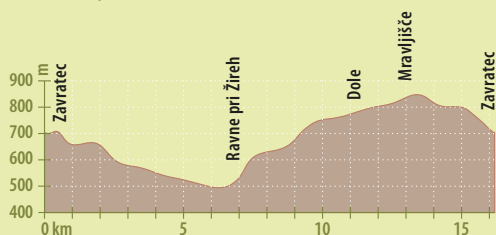
Višinska razlika: 352,3 m

Čas kolesarjenja: 2 h

Zahtevnost: zahtevna

Pot po valujoči pokrajini Zavraške planote razkriva arheološko davnino ter ustvarjalnost narave in človeka, vojni spomeniki ob poti pa pričajo o krutih dogodkih 19. stoletja.

Na poti je kar nekaj vzponov in spustov, zato jo priporočamo vzdržljivim kolesarjem. Lahko si izberete in ogledate posamične točke. Peš sta dostopna Bezjakov slap in Tomaževa miza, Matjaževe kamre so težko dostopne, vendar so vidne od daleč preko reke Sovre.

1 Cerkev sv. Urha

Baročna cerkev sv. Urha, obdana s cerkvenim obzidjem, stoji na griču jugovzhodno nad Zavratacem in nosi častljivo letnico 1647, prvič pa je bila uradno omenjena že v urbarju Loškega gospostva iz leta 1501. Sestavljajo jo tristrano zaključen prezbitarij, širša ladja pravokotnega tlorisa in zvonik na zahodu. Notranjščino ladje in prezbitarija krasijo baročne freske iz leta 1713.

2 Kašča na domačiji Pr' Možinat

Kašča na domačiji Pr' Možinat je tudi ena izmed domačij, ki poleg Rupnikove stare hiše in Slabetove hiše ohranja stare **kmečke freske**. Kašča ima kamnit, pravokotno zaključen portal z letnico 1678, obnovljeno zunanost s freskami na fasadi ter notranjost s črno kuhinjo in lončeno pečjo v izbi. Hrani izjemen hišni inventar.

Lastniki so poleg kašče zgledno obnovili tudi sušilnico sadja oziroma *pajštvo*.

3 Bežjakov slap

Dobre 4 m visok Bežjakov slap je v dolini Črne. Ob njem so še dobro vidne ruševine nekdanje hiše z mlinom, ki je v urbarjih prvič omenjen leta 1586. Ime verjetno nosi po svojem lastniku Juriju Bežjaku. Zaradi novih poti in nedostopnosti je po 1. svetovni vojni imel vedno manj dela. Mlinarjeva družina se je precej zadolžila in posest je bila razprodana. Stavbo so nepridipravi požgali. Leta 1933 je takratni gospodar Franc Rupnik umrl, mlin pa je bil prepuščen propadanju.

Bežjakov slap je dostopen iz dveh smeri, in sicer iz Zavrataca, od koder ga dosežemo v pol ure lahne hoje. Druga smer je iz Podklanca, kjer pot kar petkrat prečka potok Črna. Zaradi spolzkih kamnov v potoku priporočamo dobro obutev in skrajno mero previdnosti.

4 Matjaževe kamre

Le streljaj nižje od sotočja Sovre in Rovtarske Sore uzremo slikovito skalno steno s šestimi vhodi v jamo Matjaževe kamre. Arheologi so odkrili, da so bile poseljene v dveh obdobjih. Prvič v starejšem paleolitiku v začetku kamene dobe, ko so neandertalci uporabljali jame kot postojanko na svojih poteh. Iz tega obdobja so našli ostanke jamskega medveda, ki je tam imel svoj brlog, in kosti bizona, losa in jelena, ki so ostanki plena neandertalcev. Mlajše najdbe izpred približno 10.000 let pričajo, da so jame ponovno uporabljali predniki današnjega človeka kot začasno lovsko postojanko. Poleg ostankov dveh ognjišč in orodja so našli tudi odtitke, ki kažejo, da je človek tu izdeloval orodje. Prav tako so našli tudi živalske kosti, pretežno od alpskega svizca, eno bobrovo kost in tri jelenove.

Matjaževe kamre

5 Spominsko obeležje padlim v 2. svetovni vojni

Spomenik stoji na kraju, kjer je 15. decembra 1943 življenje izgubilo 16 vojakov.

6 Tomaževa miza

Za Ravnami pri Žireh se v gozdu v Buhčevih rupah skriva velika, naravno oblikovana kamnita miza. Kamnita plošča je povsem samostojna in je na čokati steber »položena« tako natančno, da se s svojim podstavkom stika skoraj samo v eni točki. Njen nastanek je posledica številnih geoloških naključij vse od 240 milijonov let dalje, od usedanja apnenčevega blata z vmesnimi nanosi gline s kopnega zaradi neviht. Tako sta nastali dve plasti apnenca, ki je bil pozneje spremenjen v dolomit, in vmesna plast glinavca. Proces dolomitizacije (spreminjanja apnenca v dolomit) je povzročil, da je spodnja plast manj, zgornja pa bolj odporna na zunanje vplive. V poznejših geoloških obdobjih je bila njena oblika določena ob tektonskih premikih s prelomi v različnih smereh. Začrtana in prekrita z drugimi plastmi je le dočakala, da so jo tektonske sile dvignile na kopno, dokončno obliko pa so ji določili atmosferski vplivi z raztapljanjem in erozijo.

7 Italijanska okupacija in rapalska meja

Z zarisom rapalske meje med obema vojnama je bil Zavratac skoraj ob meji, kjer je, kot povsod drugod, cvetel »kontrabant«. Z zasedbo Italije sta, poleg vojaštva, v vas prišli tudi mejni službi finančne straže in mejne milice. Italijani pa so pustili za sabo tudi nekaj uporabnega: cesto z Mravljjišča do Zgornjega Zavrataca, vodno zajetje in skupni vaški zbiralnik za vodo, ki je ob sušah ostal v skupni uporabi do leta 1965, ter šolsko stavbo, kjer še danes poteka pouk.

Okolico vodnega zajetja iz časov pod zasedbo Italije (vidite ga v ozadju fotografije), so domačini pred leti preuredili v prostor za druženje in prireditve. Na počivališču, kjer je popotnikom na voljo tudi pitna voda, se na informacijski tabli opremitve z informacijami, kam naprej.

NAMIGA ZA RAZISKOVANJE

Hrečevc in »mali« Hrečevc (1128 m)

Na domačiji pri Bevku lahko stopite na kolovoz, ki vas po kilometru poti pripelje do roba Dolske planote. Ob koncu poti stopite skozi goščavo do roba, na pečino Hrečevca, ki okoli 80 metrov pod steno skriva izvir Črne s podvodnim sifonom. Na »malem« Hrečevcu« v neposredni bližini se odpre imeniten razgled nad dolino Črne proti Žirovskemu vrhu in Vrhu Svetih Treh Kraljev.

Liberator B-24

Med 2. svetovno vojno so slovensko nebo pogosto preletavale eskadrilje zavezniških bombnikov. Še posebej intenzivno je bilo preletavanje v drugi polovici leta 1944, ko so zavezniške letalske sile intenzivno bombardirale rafinerije surove nafte, proizvodne obrate sintetičnih goriv in skladišča goriv, iz katerih se je z gorivi in mazivi oskrboval nemški vojaški stroj.

Usodnega 16. decembra 1944 je proti več ciljem v Nemčiji poletela 15. zračna sila s 600 bombniki B-17 in B-24. Med njimi je bil tudi bombnik s številko 42-51922, ki je letel proti Brüxu (danes Most v Češki republiki). To posadko je na njenem zadnjem letu sestavljalo 11 članov, ki so bili dodeljeni iz različnih posadk. Letala, ki so vzletela z letališča Torretta v južni

Potok Črna

Italiji, so imela pred seboj 9 ur letenja v obe smeri. Napad je potekal brez posebnosti, saj je bil dan oblačen in se jim je skoraj v celoti uspelo izogniti flaku in protiletalskim granatam. Edino letalo, ki je bilo zadeto nad ciljem, je bilo letalo, ki je svojo pot pozneje končalo v bližini Dol. V nemškem protinapadu je bila namreč na več mestih prestreljena gorivna instalacija, odtekanje je bilo preveliko in po preletu Alp so na letalu obstali vsi motorji.

Vseh 11 članov posadke je uspelo izskočiti pred strmoglavljenjem letala. Konec vojne so dočakali v ujetništvu, a so se varno vrnili domov po zaključku vojne.

Ciklame (*Cyclamen purpurascens*)

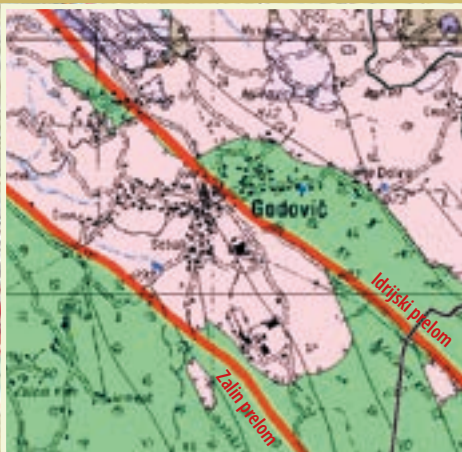

Brstična lilija (*Lilium bulbiferum*)

Na mestu, kjer je letalo strmoglavilo, so leta 2014 člani Aerokluba Srebrna krila Idrija in Občina Idrija postavili spomenik. Dele letala so zbiratelji podarili Vojaškemu muzeju v Pivki, kjer so tudi danes postavljeni na ogled.

	Dolomit (norijs-retij)		meja Občine Idrija
	Bituminozni apnec (spodnja kreda)		prelom

17

Godovič – po sledih pradavnine

Med polji in košeninami, obdanimi z gozdovi, leži vas **Godovič**. Območje se razteza na razvodju med Jadranskim in Črnim morjem, na skrajnem robu severovzhodnega Notranjskega podolja, med Jelenškom in Črnovrško planoto. Od nekdanjega predstavlja naraven prehod med Vipavsko in Gorenjsko, med Tolminsko in Logaško. Tu so se ustavljali furmani in popotniki in še vedno je tu vozlišče cestnih povezav. Na površini 15,1 km² s povprečno nadmorsko višino 595 m živi 725 prebivalcev. V središču naselja so cerkev sv. Urbana, trgovina in podružnična šola z enoto vrtca. Zaradi bližine glavnih slovenskih prometnic se kraj hitro širi.

Izhodišče: Center Godoviča (Info tabla na parkirišču pri pokopališču)

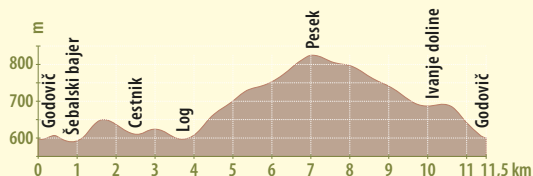
Dolžina: 11,5 km

Višinska razlika: 220 m

Čas kolesarjenja: 1 h 30 min

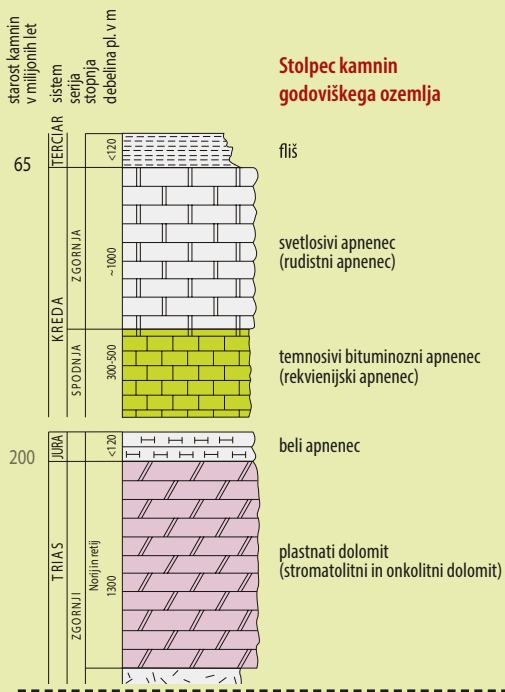
Zahtevnost: zahtevna

Po razgibani poti v okolici Godoviča vam bodo svojo zgodbo razkrile sledi dinosavrovih stopinj, ostaline 1. svetovne vojne, priča pa boste tudi igrivi ustvarjalnosti narave. Na Jelenški lahko poskusite najti ostanke prazgodovinskega naselja. Znamenitosti si lahko ogledate s kolesom ali peš. Samo peš je prehodna pot iz Godoviča, preko Jelenška do Peska.

Godovič z okolico je še posebej zanimiv iz vidika tektonike, saj ga na pol deli znameniti **Idrijski prelom**. Poteka od Loga, čez travnike, za cerkvijo sv. Urbana in dalje ob cesti proti Hotedršici. Z JZ strani ga omejuje močan Zalin prelom, ki pri Cestniku prečka glavno cesto in se pod Šebalskim vrhom nadaljuje proti Novemu Svetu.

Ob obeh prelomih so kamnine odrezane in zamaknjene (glej *geološko karto ob zemljevidu*). Območje med prelomoma od Loga do Šebalka gradi **plastnati dolomit**, norijsko-retijske starosti (227-201 mio let), t. i. »glavni dolomit«, ki ga najdemo tudi na travnikih na desni strani ceste proti Logu, v Ivanjih dolinah in na Pesku, kjer so vidne dinozavrove stopinje. Glavni dolomit je narinjen na **temno sivi bituminozni apnenec** sp. kredne starosti (145-100 mio let), v katerem so nastali številni kraški pojavi. Ob prelomih in narivnici je dolomit močno zdrobljen in neprepusten. To je vzrok za zamočvirjene dele ob krožnem križišču in nastanek Šebalskega bajerja.

Kranjski volčič (*Scopolia carniolica*)

Evrazijski jazbec (*Meles meles*)

Rastje in živalstvo

Mešanje številnih naravnih pojavov (podnebni, geološki in geografski) ustvarjajo posebne pogoje, ki omogočajo sobivanje rastlinja, ki ga drugje ne najdemo skupaj. Neprepustnost kamnin v zdrobljeni coni ob narivnici omogoča nastajanje vlažnih in zamočvirjenih travnikov. Na prisojnih pobočjih spomladi cveti blagodišeči teloh, ki pa je zaradi melioracij vse redkejši, na bližnjih suhih travnikih pa raste npr. zavita škrbica. Značilno bukovo-jelovo gozdno rastje predstavljajo črni teloh, torilnica, tevje, volčič in ostale rožnice, praprotnice, semenke, mahovi, lišaji in glive. V gozdičkih, bogatih s humusom, so poleg drugih pomladnih cvetic zelo številčni petelinčki. Dinarsko-kraški gozdovi nudijo zavetje mnogim živalim. Tu živijo srnjad, lisica, jazbec, kuna in zajec. Pogosti so polhi, njihovi manjši sorodniki podleski, zadnja leta pa so vse številčnejše tudi veverice. Od ujed je pogosta kanja, redkejša pa sta skobec in kragulj. Od sov je pogosta lesna sova, redkejša pa sta kozača in koconogi čuk.

Cerkev krasi slikovita vitraža Marka Jermana, mojstra vitražista, Slovenca po rodu, rojenega pod argentinskimi Andi, ki danes živi in ustvarja v Godoviču.

1 Cerkev sv. Urbana

V srcu vasi se dviga župnijska cerkva sv. Urbana (papeža mučenca), ki je bila prvič omenjena že leta 1526, sedanja cerkev pa je bila sezidana leta 1656 in ima tri oltarje. Že leta 1685 so cerkev podaljšali in temeljito prenovili. Skozi zgodovino jo je prizadelo več nesreč, leta 1737 je pogorela v požaru, ki je uničil vso vas. Zopet je cerkev in ves župnijski inventar in vse knjige uničil požar leta 1749. Vaščani so cerkev popravili, vendar se je pozneje podrl še zvonik in pod seboj pokopal več delavcev. Sedanjo obliko je dobila leta 1756. Med 2. svetovno vojno je bil prizadet le zvonik, ki so ga nato popravili v nekoliko zmanjšani in preprosti obliki. Na veliko željo župljanov so leta 2018 zvonik obnovili in mu povrnili prvotno obliko.

Na pokopališču ob cerkvi sv. Urbana je spomenik samotar v obliki obeliska. Postavljen je v spomin padlim in umrlim v 1. svetovni vojni, tako domačim kot tujim, ki so tu v njenem zaledju sklenili svoja mlada življenja. S svojo nemo govoricco nas opominja na krutost vojne.

2 Šebalski bajer ali Godoviški bajer

Šebalski ali Godoviški bajer je umetna zajezitev, ki služi kot kopališče. Leži v zamočvirjeni skriti dolinici JZ od vasi pri zaselku Šebalk. Nad zajezitvijo in ob njem so si domačini uredili prijeten rekreacijski prostor, ki je v poletnem času primeren tudi za kopanje, občasno pa služi kot prizorišče poletnih družabnih prireditev.

Mokrišče ob bajerju

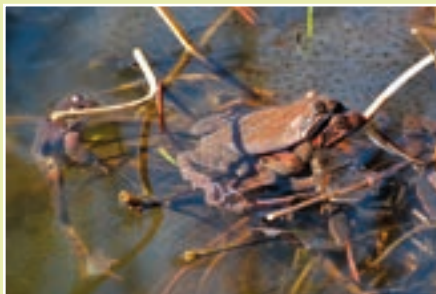
 Nad zajezitvijo Šebalskega bajerja so naravni mokrotni travniki, kjer najdemo zanimive in redke rastline. Tu je evidentiranih 65 vrst rastlin. Od tega jih je pet vrst na rdečem seznamu, deset pa je zavarovanih. Med drugimi tu cvetita tudi navadna močvirnica (*Epipactis palustris*) iz vrst kukavičevk v zelo redki beli in ne rožnati barvi, in Loeselova grezovka (*Liparis loeselii*), ki pa spada med naše najbolj ogrožene orhideje. Potok s čisto vodo je življenjski prostor številnih vodnih nevretenčarjev. Ob drstitvi se ob bajerju nahajajo tudi rjave žabe oz. sekulje (*Rana temporaria*).

Navadna močvirnica (*Epipactis palustris*)

Loeselova grezovka (*Liparis loeselii*)

Rjave žabe sekulje (*Rana temporaria*)

3 Ostanki utrdbenega sistema alpskega zidu

Ob koncu 20. let prejšnjega stoletja je ob vseh mejah Italija pričela z gradnjo obrambnega sistema alpskega zidu. S sistemom utrdb je zaščitila tudi »godoviški prehod«, a ni nikoli služil svojemu namenu. Zapuščeni objekti pri Cestnikovem ovinku, ob Šebalku, Ivanjim dolinam in na Medvedjem Brdu so privlačni za raziskovalce in utrdboslovce. Sledimo jim do Zavratca, enake najdemo tudi pri Črnem Vrhu, Zadlogu, Podroteji, Idriji in Sp. Idriji.

Ostank utrdbenega sistema alpskega zidu

Na poti do nedokončanega predora grajenega med 1. svetovno vojno

4 Nedokončani železniški predor iz leta 1917

V neposredni bližini Godoviča sta dva železniška predora, zgrajena med 1. svetovno vojno kot dela železniške povezave Logatec–Črni Vrh, ki bi oskrbovala avstro-ogrske čete na soški fronti. Skozi prvega, krajšega (160 m), se po regionalni cesti v smeri proti Črnem Vrhu vozimo še danes; drugi, 400-metrski, pa je ostal v gozdu nedokončan in skrit očem. Predor je prava tehnična znamenitost, saj nam razkriva tedanji princip arhitekture in način gradnje tunelov. Njegova gradnja je bila zaradi spremembe razmer prekinjena z dnevom preboja fronte pri Kobaridu, 24. oktobra 1917.

OPOZORILO! V predoru se pojavlja nevarnost odpadanja materiala s stropa. Ogled tunela je na lastno odgovornost!

5 Rastišče tise pri Cestniku

Pri Cestnikovi hiši raste **tisa** (*Taxus baccata*) izjemne velikosti in starosti. Tisa je ena izmed štirih zavarovanih lesnatih rastlin v Sloveniji. Počasi rastoči iglavec med drevesi dosega najvišjo starost. Tisov les je trd, žilav, a vendar elastičen, zato so ga že od kamene dobe dalje uporabljali za izdelavo orožja, zlasti lokov. Že v pradavnini so tiso častili kot sveto drevo. Prav zaradi teh izjemnih lastnosti in velike uporabnosti lesa je zelo ogrožena in potrebna varovanja. Vsi deli tise, razen ovoja plodu, so človeku strupeni, še posebej so rdeče jagode nevarne za majhne otroke, ki nosijo v usta stvari, ki jih ne poznajo. Zanimivo je, da semena niso strupena za ptice, saj je njihova prebava drugačna in semena nepoškodovana iztrebijo in jih razširjajo v naravi.

6 Kačja smreka

Med Cestnikovo hišo in zaselkom Log, nad kmetijo Pr' Cenc, raste izjemna naravna posebnost Godoviča – **kačja smreka** (*Picea abies*). Tako obliko povzroča posebna

genetska dedna zasnova. Za to vrsto smreke so značilne kačasto zavite dolge veje, ki se v vse smeri nepravilno izraščajo iz debla, po katerih je dobila tudi ime. Pozneje povešene skoraj nimajo stranskih poganjkov.

Prvotna godoviška kačja smreka, ena od štirih rastočih v Sloveniji, je bila leta 2014 zelo poškodovana, dokončno pa jo je uničilo neurje leta 2017. Danes si je možno ogledati njeno mladico, ki so jo po uničenju zasadili blizu prvotnega rastišča.

7 Dinozavrove stopinje

Pred 220 milijoni let se je po morskimi obali v bližini ekvatorja sprehajal **dvonožni plazilec** (predhodnik dinozavrov) ter v mehkem blatu za seboj pustil odtise nog, ki jih je nevihtni val nenadno prekril z drugimi usedlinami. Te usedline so se počasi spremenile v kamnino, tektonske sile so jih dvignile na kopno in jih »pripeljale« na naše območje. Površinski procesi (erozija in raztapljanje) so poskrbeli, da je šest stopinj danes vidnih na površju – v bližini kmetije Pesek nad Godovičem.

Iz stopinj ni mogoče razbrati povzročitelja. Vemo samo, da je šlo za dvonožnega dinozavra ali katerega od njegovih dvonožnih predhodnikov. Enega od možnih povzročiteljev si lahko ogledate v Centru za obiskovalce Geoparka Idrija na razstavi *Zapisano v kamninah* v Idriji.

NAMIGA ZA RAZISKOVANJE

Za pohod je primeren urejeni del feldbana od Cestnikovega ovinka po francoski cesti skozi sotesko Strug do Divjega jezera in Idrije.

Feldban

Vojaška ozkotirna železnica oz. »feldbahn« je med 1. svetovno vojno (od julija 1916 do oktobra 1917) oskrbovala avstro-ogrsko vojsko na soški fronti.

Glavni del je potekal iz Logatca do Godoviča, tu pa se je en krak odcepil proti Trnovskemu gozdu, drugi pa proti Idriji in Trebuši. Leta 1916 je bil Godovič pomembno vojaško središče z vojaškim poveljstvom, bolnišnico, zbirališčem za vojne ujetnike, nakladalno/razkladalno postajo, bencinsko postajo, itd. Številne lesene stavbe se niso ohranile.

Jelenšek – arheološko najdišče

Vzpetina Jelenšek (817 m) nad Godovičem je bila poseljena že v železni dobi, o čemer pričajo bogate arheološke najdbe, starejše od 2500 let. Njena strateška lega omogoča nadzor na vse štiri strani. Tu so predvidoma imeli svoje položaje vojščaki vzhodnega boka svetolucijskega (Most na Soči) ozemlja. V odkopanih grobovih so našli 270 železnih in bronastih predmetov, povečini ostankov različnega orožja. Danes je teren poraščen in le oko arheologa zazna obrise ostalin te davne kulture.

OGLEDI ZBIRK IN DOMAČIJ

Kašča Pr' Možinat
Zavratec 12, 1373 Rovte
t: 041 329 987 (Primož Leskovec,
po predhodni najavi)

PRODAJA NARAVNIH/DOMAČIH IZDELKOV

Ad Artem, d.o.o., Ročne pletenine Jerca
Godovič 54a, 5275 Godovič
t: 031 613 593

Čebelarstvo Silvester Vidmar
Godovič 41 b, 5275 Godovič
t: 041 428 433

GOSTINSTVO IN NASTANITVE

Pr' Gantari
Dole 23, 5280 Idrija
t: 041 477 409 (odprto od četrтка do nedelje)

Sanjava dolina, kmetija z energijskimi točkami
in unikatno nastanitvijo (Kačja smreka)
Godovič 67, 5275 Godovič
t: 040 901 937 (predhodna najava)

Marjetn dom, kamp, avtokamp, prenočišča,
glamping, piknik prostor
Dole 16b, 5280 Idrija
t: 040 830 939

ŠPORTNE AKTIVNOSTI

Letno kopališče Godoviški bajer

TRADICIONALNE PRIREDITVE

GODOVIČ:

- Kramp Fest (v maju)
- Kresna noč (v juniju)

ZAVRATEC:

- Urhova nedelja (v juliju)

ZAVRAŠKO in GODOVIŠKO območje

Površina: 40,9 km²

Najvišja točka: 871 m

Najnižja točka: 442 m

Naselja: Zavrtec, Godovič, Dole, Potok, Medvedje Brdo, Ravne pri Žireh, Podklanec

Glavne kamnine: apnenec, dolomit, konglomerat

Reke in potoki: Zala, Sovra, Ljubevščica, Črna, Raskavec

Glavna gozdna združba: dinarski jelovo-bukov gozd
(*Abieti-Fagetum dinaricum*)

Botanična posebnost: navadna močvirnica (*Epipactis palustris*),

Loeselova grezovka (*Liparis loeselii*), kačji jezik (*Ophioglossum vulgatum*)

Razgledni vrhovi: Hrečevc (825 m), Medvedje Brdo (814 m)

ZAVRATEC

GODOVIČ

Zavraško-Godoviški svet je razgibano območje z nadmorskimi višinami med 500 in 800 m na prehodu med Primorsko, Gorenjsko in Notranjsko. Sestavljata ga dve mikroregiji, in sicer Godoviško podolje, ki je del Notranjskega podolja, in Zavraška planota, ki je del Rovtarskega hribovja. Preko območja poteka znamenita razvodnica med Jadranskim in Črnomorskim povodjem.

Godovič je s cestami povezan iz Ajdovščine, Idrije in Logatca. V Zavrtec pa iz Idrije zavijemo preko Dol ali Godoviča ter iz doline Sore med Žirmi in Rovtami.

Izdal: Zavod za turizem Idrija • Idejna zasnova: Branka M. Peternel, Mojca Gorjup Kavčič • Zbrali in uredili: Branka M. Peternel, Mojca Gorjup Kavčič • Besedilo: Mojca Gorjup Kavčič, Branka M. Peternel, Anka Vončina, Peter Grošelj, Gregor Zorž, Nina Erjavec • Pregled besedila: Vanja Ž. Sedej • Fotografije: MIB, Ivan Majc s.p., Bojan Tavčar, Gregor Kacin, Ana Benčina, Peter Grošelj, Robert Rijavec, Nina Erjavec, Marjan Artnak, Alenka Mihorič, Dejan Hvala, Miran Wahl, Gregor Zorž, Miran Krapež, Dunja Wedan, STO, Alenka Cigale, Toni Voljč, Boštjan Bržlec, Anka Vončina, Župnijski arhiv Zavrtec, arhiv Zgodovinskega društva Rapalska meja, Mojca Gorjup Kavčič • Oblikovanje: Ivana Kadivec, Jaka Modic • Izris zemljevida: Kartografija d.o.o. • Izris litološkega stolpca: Jaka Modic, prirejeno po Čar (2010) • Geološke karte: Rafael Bizjak, Jaka Modic, prirejeno po Čar (2010) • Tisk: A-media d.o.o. • Naklada: 5000 • Idrija, december 2020

Organizacija
Združenih narodov
za izobraževanje,
znanost in kulturo

Idrija
UNESCO
Globalni
Geopark

